

-ร่าง-

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

หลักการ

เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยภาษีป้ายมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับสถานการณ์และสภาวะทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป จึงเห็นควรปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสถานการณ์และสภาวะทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป จึงจำเป็นต้องออกร่างพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ฉบับนี้

-ร่าง-

พระราชบัญญัติภาษีป้าย
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

.....
.....
.....

.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรให้มีการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยภาษีป้าย

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่การจัดเก็บภาษีป้ายสำหรับปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. .... เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖ ในพระราชบัญญัตินี้

“ป้าย” หมายความว่า ป้ายแสดงชื่อ ชื่อความ หรือเครื่องหมายที่ใช้ในการประกอบการค้า หรือ ประกอบกิจการอื่นเพื่อหารายได้ หรือโฆษณาการค้าหรือกิจการอื่นเพื่อหารายได้ ไม่ว่าจะได้แสดง หรือโฆษณาไว้ที่วัตถุใด ๆ ด้วยอักษร ภาพ ตัวเลข หรือเครื่องหมายที่เขียน แกะสลัก จารึกหรือทำให้ปรากฏ ด้วยวิธีอื่น

“เครื่องหมาย” หมายความว่า สิ่งที่ทำขึ้นเพื่อให้จดจำได้ง่าย หรือสื่อความหมาย ในการประกอบการค้าหรือประกอบกิจการอื่นเพื่อหารายได้หรือโฆษณาการค้าหรือกิจการอื่นเพื่อหารายได้ ไม่ว่าจะสิ่งที่ทำขึ้นนั้นจะเป็นตัวอักษร ภาพ รวมถึงเครื่องหมายตามกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้าด้วย

“เจ้าของป้าย” หมายความว่า เจ้าของชื่อ ชื่อความหรือเครื่องหมาย รวมถึงเจ้าของโครงป้าย ที่ได้จัดทำป้ายขึ้นเพื่อแสดงชื่อ หรือเครื่องหมาย ที่ใช้ในการประกอบการค้าหรือประกอบกิจการอื่น เพื่อหารายได้หรือโฆษณาการค้าหรือกิจการอื่นเพื่อหารายได้

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่รัฐมนตรีประกาศ กำหนดให้เป็นราชการส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้

“เขตราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า

- (๑) เขตเทศบาล
- (๒) เขตองค์การบริหารส่วนตำบล
- (๓) เขตกรุงเทพมหานคร
- (๔) เขตเมืองพัทยา

(๕) เขตองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง แต่ไม่หมายความรวมถึงองค์การบริหารส่วนจังหวัด

“ผู้บริหารท้องถิ่น” หมายความว่า

- (๑) นายกเทศมนตรี สำหรับในเขตเทศบาล
- (๒) นายองค์การบริหารส่วนตำบล สำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล

“ปี” หมายความว่า ปีปฏิทิน

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘ เจ้าของป้ายไม่ต้องเสียภาษีป้ายสำหรับป้ายดังต่อไปนี้

- (๑) ป้ายที่แสดงไว้ ณ โรงมหรสพและบริเวณของโรงมหรสพนั้น เพื่อโฆษณาโรงมหรสพ
- (๒) ป้ายที่แสดงไว้ที่สินค้าหรือที่สิ่งหุ้มห่อหรือบรรจุสินค้า
- (๓) ป้ายที่แสดงไว้ในบริเวณงานที่จัดขึ้นเป็นครั้งคราว
- (๔) ป้ายที่แสดงไว้ที่คน หรือสัตว์

(๕) ป้ายที่แสดงไว้ภายในอาคารที่ใช้ประกอบการค้าหรือประกอบกิจการอื่น หรือภายในอาคารซึ่งเป็นที่รโหฐาน ทั้งนี้ เพื่อหารายได้ ไม่ว่าจะสามารถมองเห็นได้จากภายนอกหรือไม่ก็ตาม และแต่ละป้ายมีพื้นที่ไม่เกินที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ไม่รวมถึงป้ายตามกฎหมายว่าด้วยทะเบียนพาณิชย์

(๖) ป้ายของราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค หรือราชการส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

(๗) ป้ายชื่อของโรงเรียนเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน หรือสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่แสดงไว้ ณ อาคารหรือบริเวณของโรงเรียนเอกชน หรือสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น

(๘) ป้ายของผู้ประกอบการเกษตรซึ่งค่าผลผลิตอันเกิดจากการเกษตรของตน

(๙) ป้ายของวัด หรือผู้ดำเนินกิจการเพื่อประโยชน์แก่การศาสนาหรือการกุศลสาธารณะ

โดยเฉพาะ

(๑๐) ป้ายของสมาคมหรือมูลนิธิ

(๑๑) ป้ายตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑ การส่งคำสั่งเป็นหนังสือ หนังสือแจ้งการประเมิน หรือหนังสืออื่นให้แก่บุคคลใด ให้ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ให้ส่งในเวลากลางวันระหว่างพระอาทิตย์ขึ้น และพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของผู้รับ

(๒) ให้ส่ง ณ สถานการค้า สถานประกอบกิจการหรือที่อยู่อาศัยของผู้รับ โดยจะส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนก็ได้

ถ้าไม่พบผู้รับ ณ สถานการค้า สถานประกอบกิจการ หรือที่อยู่อาศัยของผู้รับ ให้ส่งแก่ผู้บรรลุนิติภาวะแล้วซึ่งอยู่หรือทำงาน ณ สถานการค้า สถานประกอบกิจการ หรือที่อยู่อาศัยของผู้รับ

ถ้าไม่สามารถจะส่งตามวิธีดังกล่าวได้ ให้ปิดหนังสือไว้ในที่เห็นได้ง่าย ณ สถานการค้า สถานประกอบกิจการ หรือที่อยู่อาศัยของผู้รับ หรือโฆษณาข้อความย่อในหนังสือพิมพ์ที่จำหน่ายเป็นปกติในท้องถิ่นก็ได้ เมื่อได้ปฏิบัติตามวิธีดังกล่าวข้างต้นแล้ว ให้ถือว่าเป็นอันได้รับแล้ว”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๑/๑ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐

“มาตรา ๑๑/๑ ป้ายที่ติดตั้งหรือแสดงล่วงหน้าในที่สาธารณะต้องได้รับอนุญาตจากผู้บริหารท้องถิ่นโดยเสียค่าธรรมเนียม ตามหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ป้ายที่ติดตั้งหรือแสดงล่วงหน้าในที่สาธารณะโดยมิได้รับอนุญาตจากผู้บริหารท้องถิ่น ให้ผู้บริหารท้องถิ่นมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของป้ายแก้ไข ปลด หรือรื้อถอนป้ายนั้นภายในเวลาที่กำหนด ถ้าไม่ปฏิบัติตามผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้บริหารท้องถิ่นมีอำนาจปลด หรือรื้อถอนป้ายนั้น โดยเจ้าของป้ายจะเรียกร้องค่าเสียหายไม่ได้ และต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการนั้น”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๒ ให้เจ้าของป้ายซึ่งจะต้องเสียภาษีป้าย ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายตามแบบและวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด ภายในเดือนมีนาคมของปี

ในกรณีที่เจ้าของป้ายอยู่นอกประเทศไทย ให้ตัวแทนหรือผู้แทนในประเทศไทยมีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายแทนเจ้าของป้าย

กรณีที่มีเจ้าของชื่อ ข้อความ หรือเครื่องหมายและเจ้าของโครงป้ายเป็นคนละคนกัน ให้เจ้าของชื่อ ข้อความ หรือเครื่องหมายเป็นผู้มีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย

กรณีที่มีเจ้าของชื่อ ข้อความ หรือเครื่องหมายหลายรายปรากฏอยู่ในโครงป้ายเดียวกัน หากสามารถแยกส่วนของพื้นที่ป้ายออกจากกันได้ ให้เจ้าของชื่อ ข้อความ หรือเครื่องหมายแต่ละรายมีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย หากไม่สามารถแยกส่วนของพื้นที่ป้ายออกจากกันได้ ให้เจ้าของโครงป้ายนั้นมีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔ เจ้าของป้ายผู้ใด

(๑) ติดตั้งหรือแสดงป้ายอันต้องเสียภาษีภายหลังเดือนมีนาคม

(๒) ติดตั้งหรือแสดงป้ายใหม่แทนป้ายเดิมและมีพื้นที่ข้อความ ภาพ ตัวเลข และเครื่องหมายอย่างเดียวกับป้ายเดิมที่ได้เสียภาษีป้ายแล้ว

(๓) เปลี่ยนแปลงแก้ไขพื้นที่ป้าย ข้อความ ภาพ ตัวเลข หรือเครื่องหมายบางส่วนในป้ายที่ได้เสียภาษีป้ายแล้วอันเป็นเหตุให้ต้องเสียภาษีป้ายเพิ่มขึ้น

ให้เจ้าของป้ายตาม (๑) (๒) หรือ (๓) ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ติดตั้งหรือแสดงป้าย หรือนับแต่วันเปลี่ยนแปลง แกะไขข้อความ ภาพ ตัวเลข หรือเครื่องหมายในป้ายเดิม แล้วแต่กรณี”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔ ทวิ ป้ายตามมาตรา ๑๔ (๑) ให้เสียภาษีป้ายตามมาตรา ๗

ป้ายตามมาตรา ๑๔ (๒) ให้ได้รับยกเว้นภาษีเฉพาะปีที่ติดตั้งหรือแสดงป้าย

ป้ายตามมาตรา ๑๔ (๓) ให้เสียภาษีตาม (๕) ของบัญชีอัตราภาษีป้ายท้ายพระราชบัญญัตินี้ ถ้าเป็นป้ายที่เปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อความ ภาพ ตัวเลข และเครื่องหมายทั้งหมดให้เสียภาษีป้ายตามมาตรา ๗”

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐

“มาตรา ๑๕/๑ กำหนดเวลาในการยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายตามมาตรา ๑๒ เมื่อผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาเห็นเป็นการสมควร จะให้ขยายกำหนดเวลาออกไปอีกตามความจำเป็น แก่กรณีก็ได้”

กำหนดเวลาในการยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายตามมาตรา ๑๒ เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเห็นเป็นการสมควร จะขยายกำหนดเวลานั้นออกไปเป็นการทั่วไปตามความจำเป็น แก่กรณีก็ได้”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๙ ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายชำระภาษีป้ายต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สถานที่ที่ได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายไว้ หรือ ณ สถานที่อื่นใดที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด ทั้งนี้ ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมิน และให้ถือว่าวันที่ชำระภาษีต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นวันชำระภาษีป้าย

การชำระภาษีป้ายจะกระทำโดยวิธีการส่งธนาคัตหรือตัวแลกเงินของธนาคารที่ส่งจ่ายเงินให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง ไปยังสถานที่ตามวรรคหนึ่ง โดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนหรือส่งโดยวิธีอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดแทนการชำระต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก็ได้ และให้ถือว่าวันที่ได้ทำการส่งดังกล่าวเป็นวันชำระภาษีป้าย

เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกสำหรับการชำระภาษี ผู้เสียภาษีอาจชำระภาษีโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ หรือโดยการชำระผ่านธนาคารหรือโดยวิธีการอื่นใด”

มาตรา ๑๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐

“มาตรา ๒๐/๑ การลดภาษีป้ายเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพความจำเป็นทางเศรษฐกิจ สังคม เหตุการณ์ กิจการ หรือสภาพแห่งท้องที่ ให้กระทำได้โดยตราเป็นกฎกระทรวง แต่ต้องไม่เกินร้อยละเก้าสิบ ของจำนวนภาษีที่จะต้องเสีย”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๔ ผู้ใดเสียภาษีป้ายโดยไม่มีหน้าที่ต้องเสียหรือเสียเกินกว่าที่ควรเสียผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินคืน

การขอรับเงินคืน ให้ยื่นคำร้องต่อผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่เสียภาษีป้าย ในการนี้ให้ผู้ยื่นคำร้องส่งเอกสาร หลักฐานหรือคำชี้แจงใด ๆ ประกอบคำร้องด้วย เมื่อผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายเห็นว่าผู้ยื่นคำร้องมีสิทธิได้รับเงินคืนให้ส่งคืนเงินให้โดยเร็ว และแจ้งให้ผู้ยื่นคำร้องทราบเพื่อมาขอรับเงินคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ถ้าผู้ยื่นคำร้องไม่มารับเงินคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ให้เงินนั้นตกเป็นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การกระทำใด ๆ เพื่อให้เสียภาษีป้ายน้อยลงกว่าที่ได้เสียไปแล้ว ให้มีผลเมื่อเริ่มต้นปีภาษีป้าย”

มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ “มาตรา ๒๔/๑ เพื่ออำนวยความสะดวกประชาชน การส่งหนังสือต่าง ๆ ตามมาตรา ๑๑ การยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายตามมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๔ การแจ้งให้ผู้ยื่นคำร้องเพื่อมาขอรับเงินคืนตามมาตรา ๒๔ วรรคสาม การยื่นอุทธรณ์ตามมาตรา ๓๐ การแจ้งผลคำวินิจฉัยอุทธรณ์ตามมาตรา ๓๒ และการแจ้งให้ผู้อุทธรณ์เพื่อมาขอรับเงินคืนตามมาตรา ๓๓ ทวิ อาจดำเนินการโดยผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือด้วยวิธีอื่นใดได้ โดยให้ผู้บริหารท้องถิ่นจัดทำเป็นประกาศปิดไว้ในที่เปิดเผย ณ สำนักงานหรือที่ทำการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเผยแพร่ประกาศดังกล่าวให้ประชาชน”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๕ ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายเสียเงินเพิ่มนอกจากเงินที่ต้องเสียภาษีป้ายในกรณีและอัตราดังต่อไปนี้

(๑) ไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายภายในเวลาที่กำหนด ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละสิบของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีป้าย เว้นแต่กรณีที่เจ้าของป้ายได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายก่อนที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะได้แจ้งให้ทราบถึงการละเว้นนั้นให้เสียเงินเพิ่มร้อยละห้าของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีป้าย

(๒) ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายโดยไม่ถูกต้อง ทำให้จำนวนเงินที่จะต้องเสียภาษีป้ายลดน้อยลง ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละสิบของภาษีป้ายที่ประเมินเพิ่มเติม เว้นแต่กรณีที่เจ้าของป้ายได้มาขอแก้ไขแบบแสดงรายการภาษีป้ายให้ถูกต้องก่อนที่พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมิน

(๓) ไม่ชำระภาษีป้ายภายในเวลาที่กำหนด ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละสองต่อเดือนของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีป้าย เศษของเดือนให้นับเป็นหนึ่งเดือน ทั้งนี้ ต้องไม่เกินกว่าจำนวนภาษีที่ต้องเสีย และไม่ให้นำเงินเพิ่มตาม (๑) และ (๒) มาคำนวณเป็นเงินเพิ่มตามอนุมาตรานี้ด้วย”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๓ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๓ ทวิ ในกรณีที่มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ถึงที่สุดให้คืนเงินค่าภาษีป้ายให้แก่ผู้อุทธรณ์ ให้ผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบโดยเร็วเพื่อมาขอรับเงินคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ถ้าผู้อุทธรณ์ไม่มารับเงินคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ให้เงินนั้นตกเป็นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๕ ผู้ใดไม่ขออนุญาตติดตั้งป้ายตามมาตรา ๑๑/๑ วรรคหนึ่ง หรือจงใจไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายตามมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๔ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงห้าหมื่นบาท”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๕ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๕ ทวิ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗ วรรคสาม หรือมาตรา ๑๑/๑ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับวันละหนึ่งร้อยบาทเรียงรายวันตลอดระยะเวลาที่กระทำผิด”

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกบัญญัติอัตราภาษีป้ายท้ายพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้บัญญัติอัตราภาษีป้ายดังต่อไปนี้แทน

“(๑) ป้ายที่มีอักษรไทย หรือตัวเลขล้วน

(ก) ป้ายที่มีข้อความ หรือตัวเลขที่เคลื่อนที่หรือเปลี่ยนข้อความหรือตัวเลขได้ ให้คิดอัตรา ๕๐ บาท ต่อห้าร้อยตารางเซนติเมตร

(ข) ป้ายที่นอกจาก (ก) ให้คิดอัตรา ๒๕ บาท ต่อห้าร้อยตารางเซนติเมตร

(๒) ป้ายอื่นนอกจาก (๑)

(ก) ป้ายที่มีข้อความ เครื่องหมาย ตัวเลข หรือภาพที่เคลื่อนที่ หรือเปลี่ยนข้อความ เครื่องหมาย ตัวเลข หรือภาพได้ ให้คิดอัตรา ๔๐๐ บาท ต่อห้าร้อยตารางเซนติเมตร

(ข) ป้ายที่นอกจาก (ก) ให้คิดอัตรา ๒๐๐ บาท ต่อห้าร้อยตารางเซนติเมตร

(๓) ป้ายที่เปลี่ยนแปลงแก้ไขตามมาตรา ๑๔ (๓) ให้คิดอัตราตาม (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณี และให้เสียเฉพาะจำนวนเงินภาษีที่เพิ่มขึ้น

(๔) พื้นที่ของป้ายไม่ว่าจะมีรูปร่างหรือลักษณะอย่างไร ให้คำนวณ ดังนี้

(ก) ถ้าเป็นป้ายที่มีขอบเขตกำหนดได้ให้เอาส่วนกว้างที่สุดคูณด้วยส่วนยาวที่สุดของขอบเขตป้ายเป็นตารางเซนติเมตร

(ข) ถ้าเป็นป้ายที่ไม่มีขอบเขตกำหนดได้ ให้ถือว่าตัวอักษร ภาพ ตัวเลข หรือเครื่องหมายที่อยู่ริมสุดเป็นขอบเขตสำหรับกำหนดส่วนกว้างที่สุดและยาวที่สุด แล้วคำนวณตาม (ก)

(๕) ป้ายตาม (๑) หรือ (๒) เมื่อคำนวณพื้นที่ของป้ายแล้ว

(ก) ถ้ามีเศษเกินกึ่งหนึ่งของห้าร้อยตารางเซนติเมตร ให้นับเป็นห้าร้อยตารางเซนติเมตร ถ้าไม่เกินกึ่งหนึ่ง ให้ปัดทิ้ง

(ข) ถ้ามีอัตราที่ต้องเสียภาษีต่ำกว่าป้ายละ ๒๐๐ บาท ให้เสียภาษีป้ายละ ๒๐๐ บาท

(ค) ถ้าภาษีป้ายที่คำนวณได้เป็นเศษสตางค์ ให้ปัดเศษขึ้นเป็นจำนวนเต็มบาท”

มาตรา ๒๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี